

UCHWAŁA Nr 162 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

w sprawie dokonywania nakładów inwestycyjnych w zakładach eksploatujących niektóre złoża kopalin.

W celu ułatwienia i zapewnienia najbardziej ekonomicznego wykonania zadań inwestycyjnych i eksploatacji złóż kopalin o skomplikowanej budowie, złóż zawierających kopalinę, której zapotrzebowanie jest niewielkie, oraz złóż o znaczeniu miejscowym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zakład dysponujący złożem kopalin, które wykazuje znaczną zmienność formy i budowy oraz dużą zmienność w rodzaju i jakości kopaliny, może dokonywać nakładów inwestycyjnych związanych z rozpoczęciem lub prowadzeniem eksploatacji złoża po zatwierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ określonej w uchwale nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) pod warunkiem, że jakość kopaliny w złożu została udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii A.

2. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określi w instrukcji szczegółowo złoża kopalin, o których mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Zakład dysponujący złożem zawierającym kopalinę, której zapotrzebowanie przez gospodarkę społeczną jest niewielkie, lub złożem, którego zasoby umożliwiają eksploatację tylko w niewielkim rozmiarze, a w szczególności złożem nefrytu, bursztynu, kryształów górskich, litytu i chryzoprazu, może dokonywać nakładów inwestycyjnych związanych z rozpoczęciem lub dalszym prowadzeniem stałej eksploatacji złoża po za-

twierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ pod warunkiem, że:

- 1) jakość kopaliny w złożu została udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii A,
- 2) nie wolno dokonywać nakładów inwestycyjnych, które związane byłyby z budową trwałych budynków kopalnianych i administracyjnych osiedli mieszkaniowych, stałych zakładów przerobczych, bocznic normalnotorowych, stałych linii wąskotorowych, stałych dróg, mostów i wiaduktów, zabudowanych na stałe maszyn i urządzeń przeznaczonych do eksploatacji danego złoża.

2. Przy zachowaniu warunków określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 nakłady inwestycyjne mogą być dokonywane po zatwierdzeniu stopnia poznania zasobów złoża w podkategorii C₂, jeżeli przewiduje się, że eksploatacja będzie prowadzona tylko sezonowo lub przez okres krótszy niż jeden rok.

§ 3. 1. Zakład dysponujący złożem kopaliny będącej podstawą produkcji:

- 1) nowego zakładu ceramiki budowlanej, którego roczna produkcja nie przekroczy 3 milionów sztuk cegieł,
- 2) odbudowywanego zakładu ceramiki budowlanej, którego roczna produkcja nie przekroczy 5 milionów sztuk cegieł,
- 3) nowego lub odbudowywanego zakładu wapienno-piaskowego, którego roczna produkcja nie przekroczy 500 tysięcy sztuk cegieł,

- 4) nowego lub odbudowywanego zakładu wapienniczego, którego przerób roczny nie przekroczy 50 tysięcy ton wapienia,
- 5) nowego lub odbudowywanego zakładu kaflarskiego, którego przerób roczny nie przekroczy 100 tysięcy sztuk kafli,
- 6) nowego lub odbudowywanego zakładu przemysłu farb ziemnych (ochry i pokrewnych), którego przerób roczny nie przekroczy 1.000 ton kopaliny,
- 7) nowej lub odbudowywanej przetwórnicy kredy, której przerób roczny nie przekroczy 1.000 ton kopaliny — może dokonywać nakładów inwestycyjnych związanych z rozpoczęciem lub prowadzeniem eksploatacji złoża po zatwierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ pod warunkiem, że jakość kopaliny w złożu została ponadto udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii A.

2. Czynne i znajdujące się w odbudowie zakłady wymienione w ust. 1 pkt 2—7 zwalnia się od obowiązku ustalenia stopnia poznania zasobów złoża przewidzianego w ust. 1 oraz w § 6 uchwały nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie ustalania i zatwierdzania stopnia poznania zasobów (dokumentowania) złóż kopalin i rozmiaru dokonywania inwestycji przed przystąpieniem do eksploatacji złoża (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) w brzmieniu ustalonym niniejszą uchwałą — jeżeli rozpoczęcie lub prowadzenie eksploatacji nie wymaga żadnych nakładów bądź wymaga łącznych nakładów inwestycyjnych do 1 miliona złotych. Nakłady inwestycyjne do łącznej wysokości 250 tysięcy złotych mogą być dokonywane na podstawie decyzji kierownika zakładu, a do 1 miliona złotych — za zgodą właściwego ministra. Wysokość nakładów może być podwyższona ponad 1 milion złotych na podstawie opinii Prezesa Centralnego Urzędu Geologii — za zgodą przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Inwestycje, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane pod warunkiem uprzedniego zarejestrowania złoża w Centralnym Urzędzie Geologii.

4. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określi zasady i tryb rejestrowania złóż, o których mowa w ust. 3.

§ 4. 1. Zakład dysponujący złożem mineralnych surowców budowlanych, a w szczególności złożem kamienia, piasku, żwiru oraz gliny, przeznaczonym do eksploatacji przez inwestora (wykonawcę) dla potrzeb wykonywanej inwestycji drogowej, budowlanej lub robót remontowych i leżącym w zasięgu transportu inwestora (wykonawcy), może dokonywać inwestycji związanych z rozpoczęciem lub prowadzeniem eksploatacji złoża po zatwierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ pod warunkiem, że:

- 1) jakość kopaliny w złożu została udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii B,
- 2) nie wolno dokonywać nakładów inwestycyjnych, które związane byłyby z budową trwałych budynków kopalnianych i administracyjnych, osiedli mieszkaniowych, stałych zakładów przerobczych, bocznic normalnotorowych, stałych linii wąskotorowych, stałych dróg, mostów i wiaduktów, zabudowanych na stałe maszyn i urządzeń przeznaczonych do eksploatacji danego złoża.

2. Przy zachowaniu warunków określonych w ust. 1 i 2 nakłady inwestycyjne mogą być dokonywane po za-

twierdzeniu stopnia poznania zasobów złoża w podkategorii C₂, jeżeli przewiduje się, że eksploatacja będzie prowadzona tylko sezonowo lub przez okres krótszy niż jeden rok.

3. Przepis § 3 ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do złóż, o których mowa w ust. 1, bez względu na to, czy złoża jest eksploatowane w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, czy też ma być eksploatowane w przyszłości.

§ 5. Przy dokumentowaniu jakości kopaliny w kategorii B lub A należy przeprowadzić badania prób, przewidziane dla tych kategorii w obowiązujących przepisach, z tym że próby mogą być pobrane z wyrobisk wykonanych w ilości niezbędnej dla ustalenia zasobów złoża kopaliny w podkategorii C₂ lub C₁.

§ 6. Ustalenie zasobów złoża wymienionego w § 4 może być ograniczone do części złoża, której zasoby wystarczą do pokrycia przewidywanego zapotrzebowania. Eksploatacja złoża powinna w tym przypadku być prowadzona w sposób racjonalny, zabezpieczający właściwe wykorzystywanie zasobów całego złoża.

§ 7. Centralny Urząd Geologii (Komisja Zasobów Kopalin) zatwierdzając stopień poznania zasobów złóż wymienionych w §§ 1, 2, 3 i 4 powinien każdorazowo stwierdzić, że zasoby złoża zostały poznane w stopniu wymaganym niniejszą uchwałą i że zatwierdzenie stopnia poznania zasobów złoża uprawnia do dokonywania nakładów inwestycyjnych w rozmiarach określonych uchwałą.

§ 8. W miarę postępu robót eksploatacyjnych lub robót geologiczno-rozpoznawczych prowadzonych w złożu, o którym mowa w §§ 1 i 2, należy uzupełnić dokumentację geologiczną złoża i otrzymane wyniki (w szczególności plany, przekroje przez złoża i profile) przysyłać corocznie do Biura Dokumentacji Geologicznej przy Centralnym Urzędzie Geologii w terminie do dnia 31 marca następnego roku.

§ 9. Prezes Centralnego Urzędu Geologii może określić w drodze instrukcji szczególny sposób i tryb ustalania oraz zatwierdzania stopnia poznania zasobów złóż, do których mają zastosowanie przepisy niniejszej uchwały.

§ 10. Przepisy niniejszej uchwały, uzależniające dokonywanie nakładów inwestycyjnych od zatwierdzenia stopnia poznania zasobów złoża w odpowiedniej kategorii, nie mają zastosowania do nakładów inwestycyjnych związanych z ustaleniem zasobów złoża. Nakłady te nie wchodzić do sum wymienionych w § 3 ust. 2.

§ 11. Przepis § 4 uchwały nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie ustalania i zatwierdzania stopnia poznania zasobów (dokumentowania) złóż kopalin i rozmiaru dokonywania inwestycji przed przystąpieniem do eksploatacji złoża (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) nie dotyczy przypadków wskazanych w §§ 1—4 niniejszej uchwały.

§ 12. Przepis § 6 uchwały nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie ustalania i zatwierdzania stopnia poznania zasobów (dokumentowania) złóż kopalin i rozmiaru dokonywania inwestycji przed przystąpieniem do eksploatacji złoża (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) otrzymuje brzmienie;

„§ 6. Zakład eksploatujący złoża w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały obowiązany jest w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. ustalić i uzyskać zatwierdzenie przez Centralny Urząd Geologii (Komisję Zasobów Kopalin) stopnia poznania tego złoża. Zakład eksploatujący złoża w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały może w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r. dokonywać nakładów inwestycyjnych bez potrzeby uprzedniego ustalenia stopnia poznania zasobów złoża, jeżeli łączna kwota inwestycji nie przekroczy 250 tysięcy złotych. Wysockość nakładów może być podwyższona do 1 miliona złotych na podstawie decyzji właściwego ministra, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania

Gospodarczego na wniosek właściwego ministra zaopiniowany przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii może zezwolić na wykonywanie inwestycji bez potrzeby uprzedniego ustalenia stopnia poznania zasobów złoża powyżej 1 miliona złotych.”

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zainteresowanym ministrom oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*